

## Część II

# Smak w przestrzeni symbolicznej – praktyki kulinarne w mediach

Od wieków smak „anektuje” także terytoria symboliczne. Malarze poświęcali płótna nie tylko monarszym stołom, lecz także pędzlem „celebrowali” skromne posiłki niższych klas, choćby nawet były bardzo uroczyste (Pieter Breugel St., *Chłopskie wesele*), czy spożywanie prostych potraw, jak gotowane warzywa (George Lallemant, *Jedzący soczewicę*). Mnóstwo podobnych przykładów wrosło w „pejzaż kulinarny” zachodniego malarstwa olejnego. Na temat znaczeń i symboliki pożywienia w sztuce napisano już wiele, w *Terytoriach smaku* zaś autorzy koncentrują się na innych mediach, popularnych w kulturze przełomu stuleci.

Przestrzeń symboliczna rządzi się nieco innymi prawami niż przestrzeń realna, ale i tu pojawiają się schematy i prawidłowości. Od wczesnego dzieciństwa uczymy się kodów kulturowych, i kompetencje medialne sprawiają, że widz, czytelnik, słuchacz potrafią swobodnie poruszać się wśród symboli i znaków, nawet jeśli zostały zdeformowane, zredefiniowane, przekształcone przez popkulturowy dyskurs. Wyobraźnia kulinarna i praktyka smaku to tytuł gromadzący teksty rozpoczynające podróż po terytoriach symbolicznych smaku.

Teksty przedstawione w ostatniej części – Performance smaku – przybliżają rolę smaku w sztukach wizualnych – w kinie i fotografii, a także w medium polizmysłowym jakim jest teatr. Materiał badawczy tekstów zebranych w tej części książki pochodzi z różnych dziedzin sztuki współczesnej (teatr, film) i mediów (prasa). Autorki analizują powiązania między produktami charakterystycz-

nymi dla smaku a konkretnymi „produktami” medialnymi, a także szerzej – dociekają podstaw tworzenia dyskursu smaku w sztuce i komunikacji społecznej.

*U.J.*